

[Handelsministeren.]

riode, der nu er Tale om, Aaret i Fjor og Aaret i Aar.

Der er gjort den Indvending, at jeg burde have forelagt Lovforslaget noget tidligere, og det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse sagde, at jeg burde have foreslaaet en Afviklingsordning for 1934 og derefter have fremsat et Lovforslag for kommende Aar. Jeg er selv meget utilfreds med, at det ikke før har været muligt for mig at forelægge en Opgørelse over, hvorledes de økonomiske Forhold vilde forme sig, men det har ikke været muligt for mig at faa de eksakte Tal før nu, og det kunde jo ikke nytte, at jeg mødte her i Rigsdagen med nogle Tal, som ikke var rigtige, som ingen vilde hæfte for. Selvfølgelig er Tallene ogsaa skønsmæssige nu, det maa de være, hvor saa store Regnestykker skal opgøres, og hvor Aarets Udgifter ikke tilnærmelsesvis er afholdt endnu. Men vi er dog kommet saa nogenlunde til de rigtige Tal, gaar jeg ud fra. Jeg vil dog i Parentes udtale Haabet om, at Beløbet ikke maa blive mindre end de foreslaaede 1,2 Mill. Kr. Jeg har, som sagt, ikke kunnet faa de Tal frem før nu.

At Sukkerfabrikkerne har et Underskud paa over 6 Mill. Kr., efter den Opgørelse, der foreligger, paa Driften eller vil faa det — Aaret er jo ikke omme —, skyldes bl. a. den Omstændighed, at der er saa ringe Sukkerindhold i Roerne, og den vanskelige Oparbejdningssproces. Det er klart, at naar man skal oparbejde et langt større Kvantum Roer for at faa den samme Sukkermængde, saa bliver der større Udgifter. Jeg har selv været forhavset og er det fremdeles over, at dette Underskud kan blive over 6 Mill. Kr. Men jeg maa holde mig til de Tal, som Sukkerfabrikkernes Ledelse har opgivet, og som de Revisorer, der staar til Statens Raadighed, foreløbig har maattet godkende. Vi vidste jo heller ikke for kort Tid siden, hvorledes vore Forhold vilde blive økonomisk med Hensyn til Indførselen. Det viste sig overordentlig vanskeligt at faa det Raasukker købt, som vi skulde have.

Paa et vist Tidspunkt var der overhovedet ikke Raasukker paa Markedet, og Sukkerfabrikkerne maatte da paa anden Maade søge at dække sig mod en Prisforhøjelse. Nu er Raasukkeret imidlertid indkøbt, og derfor kan man saa nogenlunde beregne Fortjenesten ved Oparbejdelsen af dette Raasukker, idet man, naar man kender Raasukkerprisen og ved, hvad man faar for det færdige Produkt, saa nogenlunde kan regne sig til, hvad Fortjenesten

ved Indførselen af 55 000 t Raasukker kan blive.

Det var først sent i Aaret 1934, at man fik en Opgørelse over, hvorledes det virkelige Forhold var, og fik fuld Klarhed over, hvor ringe Høsten var. I Virkeligheden har man først nu kunnet faa de Tal frem, som var nødvendige, for at man kunde bygge et Forslag op, der beregningsmæssigt kunde holde nogenlunde. Derfor er det, at Lovforslaget først foreligger nu. Jeg synes, det rigtige, alle Forhold taget i Betragtning, er at afgøre begge Spørgsmaal under eet. Vil Rigsdagen ikke dette, ja, saa er det en Sag for sig; men det haaber jeg nu, at Rigsdagen vil, for vi maa, hvis vi vil have en Ordning for det kommende Aar, drage Omsorg for at faa Loven tilvejebragt for det kommende Aar saa hurtigt som muligt, saaledes at Arealerne kan blive taget i Brug i rette Tid.

Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse sagde, at han ikke i Lovforslaget kunde finde nogen Bemyndigelse til at disponere over de 4,2 Mill. Kr., eller hvor meget det er, men det maa bero paa en Misforstaaelse af det ærede Medlem. § 5 indeholder Bestemmelse om Tildeling af de 1,2 Mill. Kr., og der staar i § 5, 3die Stykke, at

„for saa vidt der ved den endelige Opgørelse af Resultatet af Sukkerordningen for Aaret 1934—35 efter den foranævnte Udbetaling til Roedyrkerne,“
altsaa Udbetaling af de 1,2 Mill. Kr.,

„endnu maatte være et Beløb i Behold i Sukkerfonden, bemyndiges Ministeren for Handel og Industri til at fordele et saadant Beløb som yderligere Efterbetaling til Roedyrkerne i Forhold til de af disse i Aaret 1934 leverede Roemængder fra Arealer, der er omfattet af Sukkerordningen.“

Deri ligger i Virkeligheden en tilstrækkelig Bemyndigelse til at disponere over de 4,2 Mill. Kr. og ogsaa over de 1,2 Mill. Kr. til Roedyrkerne, idet der udtrykkeligt tales om, at dersom der er mere tilbage end de 1,2 Mill. Kr. af Sukkerfonden, skal Restbeløbet fordeles paa den særlige Maade.

Det ærede Medlem Hr. Larsen-Badse sagde, at det ikke har været et straalende Resultat; man har faaet ud af Sukkerordningen i de 4 Aar, der er gaet. Jeg skal nu ikke gaa i Rette med det ærede Medlem for denne Udtalelse, men jeg synes nu ikke, der er nogen Grund til at forringe Resultatet af Roedyrkingen her i Landet. Det er jo uomtvisteligt, at de Landmænd, som har kunnet dyrke Sukkerroer, har haft Fordele fremfor andre Landmænd, derfor